

שם: _____

כיתה: _____

מאמר באתי לגני ה'תשי"א

כותב כבוד-קדשת מורי וחקמי אדמו"ר במאמרו ליום הסתלקותו, יו"ד שבט ה'שי"ת:

- ☐ **A** באתי לגני אחתי כלה, ואיתא במדרש רבה (במקומו) לגן
- ☐ אין כתיב כאן אלא לגני, לגנוני, למקום שהיה עקרי בתחלה,
- ☐ דעקר שכינה בתחתונים היתה. עד כאן לשונו. ולהבין דיוק
- ☐ הלשון עקר שכינה, הנה בפרוש שכינה מבאר כבוד-קדשת
- ☐ אדמו"ר הזקן שנקראת שכינה על שם ששוכנת ומתלבשת,
- ☐ מלשון ושכנתי בתוכם, שהוא ראשית התגלות אור אין-סוף.
- ☐ והנה ממה שכותב שראשית התגלות אור אין-סוף נקראת בשם
- ☐ שכינה, מובן מזה שענין שכינה הוא למעלה מעלה מאצילות גם
- ☐ כן, גם בבחינת האור שלפני הצמצום, שהרי ראשית ההתגלות
- ☐ הוא באור אין-סוף שלפני הצמצום, וכמו שכתב כבוד-קדשת
- ☐ אדמו"ר האמצעי כי הארת הקו וחוט לגבי עצמיות אור
- ☐ אין-סוף נקראת בשם שכינה. כי ענין שכינה הוא בכל מקום
- ☐ לפני ענינו. לגבי אצילות הנה המלכות נקראת בשם שכינה. וגם
- ☐ בזה מה שמלכות דאצילות נקראת שכינה מבאר כבוד-קדשת
- ☐ אדמו"ר הצמח-צדק שזהו דוקא כמו שנעשית בחינת עתיק
- ☐ לעולם הבריאה, אבל בהיותה באצילות היא מיחדת עמהם (עם

שם: _____

כיתה: ____

- הספירות דאצילות) ולא שיך לשון שכינה. ומכל מקום אין זה
- סותר למה שנתבאר לעיל שהקו נקרא בשם שכינה, כי שכינה
- שנאמר בדברי רבותינו זכרונם-לברכה הינו מלכות דאצילות,
- ואף גם זאת רק כשנעשית בחינת עתיק לבריאה דוקא, אבל
- בשרשה, הינו כמו שהוא לגבי אור אין-סוף, הנה גם הקו נקרא
- בשם שכינה. ואחד הטעמים מה שהקו נקרא בשם שכינה לגבי
- אור אין-סוף, כתב כבוד-קדשת אדמו"ר מהר"ש לפי שהקו
- פונת המשכתו בשביל שיתלבש בעולמות ונשמות ישראל, ולכן
- הנה גם בראשיתו נקרא בשם שכינה. ולמעלה יותר שכינה
- בשרשו הראשון למעלה מהצמצום, מבאר כבוד-קדשת אדמו"ר
- נשמתו עדן שגלוי האור כמו שהוא לפני הצמצום, נקרא בשם
- שכינה. שבכללות האור שלפני הצמצום יש בו ג' מדרגות, עץ
- האור והתפשטות האור, ובהתפשטות האור ב' מדרגות גלוי
- האור כמו שהוא לעצמו שזהו מקור אור הסובב, וגלוי האור
- לעצמו השיך להעולמות שזהו מקור אור הממלא, וגלוי האור
- הנה נקרא בשם שכינה. ואף שהוא לפני הצמצום ואי-אפשר
- שיהיה מקור לעולמות, שלכן הצרך להיות הצמצום, וצמצום

שם: _____

כיתה: _____

הָרָאשׁוֹן שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת סְלוּק דְּוָקָא, מְכַל מְקוֹם נִקְרָא בְּשֵׁם
שְׂכִינָה. וְזֶהוּ דְּיוֹק הַלְשׁוֹן עֶקֶר שְׂכִינָה בַּתְּחַתּוֹנִים הִיתָה, הֵינּוּ
שְׁגָלוֹי הַשְׂכִּינָה בַּתְּחַתּוֹנִים, הוּא לֹא הַשְׂכִּינָה כְּמוֹ שֶׁהוּא לְגַבֵּי
אַצִּילוֹת, הֵינּוּ מַלְכוּת, גַּם לֹא כְּמוֹ שֶׁהוּא לְגַבֵּי אֹרֶךְ אֵין-סוֹף, הֵינּוּ
הֶקֶו, כִּי אִם עֶקֶר וּפְנִימִיּוֹת הַשְׂכִּינָה הִיתָה בַּתְּחַתּוֹנִים דְּוָקָא, כִּי
הָאֹר שְׁנִתְלַבֵּשׁ בְּעוֹלָמוֹת הָרִי הוּא בָּא בְּסִדֵּר וְהִדְרָגָה. וְלִמְעֻלָּה
מֵאִיר בְּגָלוֹי יוֹתֵר, וְכָל מָה שֶׁנִּמְשָׁךְ וּמִשְׁתַּלְשֵׁל מִתְמַעֵט הָאֹר.
וְכֵן הוּא בְּכָלל בָּאֹר דְּסִדֵּר הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת. וְאַף שֶׁקֹּדֶם הַחֲטָא
הָיָה גַם לְמִטָּה הָאֹר בְּגָלוֹי, מְכַל מְקוֹם הָיָה גַם אֶז גָּלוֹי הָאֹר
יוֹתֵר לְמַעְלָה. וְכִמְאָמֵר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם-לְבָרְכָה נָטָה יְמִינוֹ וּבָרָא
שָׁמַיִם נָטָה שְׁמַאלוֹ וּבָרָא אֶרֶץ. אֲלֹא הַכּוֹנֵה עַל הָאֹר שֶׁלְמַעְלָה
מִעוֹלָמוֹת, עֶקֶר שְׂכִינָה.

ב וְהִנֵּה זֶה דְּעֶקֶר שְׂכִינָה בַּתְּחַתּוֹנִים הִיתָה, מְבוֹאֵר מִהַמְדֻרָּשׁ
דְּתַחְתּוֹנִים קָאִי עַל עוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי, וְכְמוֹ שֶׁמִּבְּאֵר דְּעַל יְדֵי
חֲטָא עֵץ הַדַּעַת נִסְתַּלְקָה הַשְׂכִּינָה מֵאֶרֶץ לְרַקִּיעַ, וְעַל יְדֵי מַתָּן
תּוֹכָה עַל הָרִי סִינַי בְּאִתִּי לְגַנְי לְגִנוּנִי. וְעֶקֶר הַסְּלוּק שֶׁנַּעֲשָׂה עַל
יְדֵי הַחֲטָא הוּא בְּחֲטָא עֵץ הַדַּעַת דְּוָקָא. וְכְמוֹ שֶׁבְּעֵינֵן הַחֲטָא,

שם: _____

כיתה: _____

- ☐ הרי עקר החטאים הִיָּה חטא עַץ הַדַּעַת, שְׁהָרִי עַל יְדֵי חטא עַץ
- ☐ הַדַּעַת הִיָּה נְתִינַת מָקוֹם לְשָׁאֵר הַחַטָּאִים, וְחַטָּא עַץ הַדַּעַת הִיָּה
- ☐ סָבָה וְגוֹרָם לְהַחַטָּאִים דָּקִין וְאַנּוּשׁ וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן הוּא בִּפְעֻלַּת
- ☐ הַחַטָּא, דְּהַסְלֹוק שְׁנַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַחַטָּא הֵנָּה עֶקֶר הַסְלֹוק הוּא
- ☐ מַה שְׁנִסְתַּלַּק עַל יְדֵי חַטָּא עַץ הַדַּעַת מֵעוֹלָם הֵזָה הַתַּחְתּוֹן
- ☐ דּוֹקָא. דְּכָשֶׁם שְׁעֶקֶר שְׂכִינָה בַּתַּחְתּוֹנִים הוּא בְּעוֹלָם הֵזָה דּוֹקָא,
- ☐ הֵנָּה כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּהַסְלֹוק דְּעֶקֶר הַסְלֹוק הוּא מַה שְׁנִסְתַּלַּקָּה
- ☐ מִהָאָרֶץ דּוֹקָא, שְׂזָה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי חַטָּא עַץ הַדַּעַת, שְׁעַל יְדֵי זֶה
- ☐ נִסְתַּלַּקָּה הַשְּׂכִינָה מֵאָרֶץ לְרַקִּיעַ, וְזֶהוּ גַם כֵּן הַטַּעַם שְׂאִינוּ מְצַרְּךְ
- ☐ (בְּהַמָּאֵמֶר) חַטָּא עַץ הַדַּעַת עִם הַחַטָּאִים דָּקִין וְאַנּוּשׁ וְחוֹשֵׁב זֶה
- ☐ בְּפָנֵי עֲצָמוֹ, לְפִי שְׂבִיחַ הַחַטָּאִים דָּקִין וְאַנּוּשׁ נִסְתַּלַּקָּה הַשְּׂכִינָה
- ☐ מִרַקִּיעַ לְרַקִּיעַ, מַה שְׂאִין כֵּן בְּחַטָּא עַץ הַדַּעַת שְׁנִסְתַּלַּקָּה מֵאָרֶץ
- ☐ לְרַקִּיעַ, שְׁלֵבֵד זֹאת שְׁהַסְלֹוק מִהָאָרֶץ, זֶה בְּעֶקֶר נוֹגֵעַ לָנוּ, הֵנָּה
- ☐ זֶהוּ גַם עֶקֶר עֲנִין הַסְלֹוק.
- ☐ (וּמִמְשִׁיךְ בַּמָּאֵמֶר) וְאַחֵר כֵּךְ עָמְדוּ ז' צְדִיקִים וְהוֹרִידוּ אֶת
- ☐ הַשְּׂכִינָה לְמַטָּה, אַבְרָהָם זָכָה וְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה מִרַקִּיעַ ז'
- ☐ לוֹ' כּו' (וּמִקְצֵר בְּזָה וּמִסִּים) עַד כִּי מֹשֶׁה שָׁהוּא הַשְּׂבִיעִי (וְכָל
- ☐ הַשְּׂבִיעִין חֲבִיבִין) הוֹרִידוּ לְמַטָּה בָּאָרֶץ. דְּעֶקֶר עֲנִין הַהִמְשָׁכָה

שם: _____

כיתה: _____

- ☐ הוא על ידי משה, שהרי משה דוקא הורידו למטה בארץ,
- ☐ דכשם שבענין הסלוק מלמטה למעלה הרי העקר הוא בחטא
- ☐ עץ הדעת שנסתלק מהארץ כנזכר לעיל, הנה כמו כן הוא בענין
- ☐ ההמשכה מלמעלה למטה, עקר ענין ההמשכה הוא למטה
- ☐ בארץ דוקא, דלבד זאת שההמשכה למטה בעקר נוגע לנו,
- ☐ הנה זהו גם עקר ענין ההמשכה. וזה נעשה על ידי משה דוקא.
- ☐ והטעם לזה מבאר בהמאמר במסגור, כי כל השביעין חביבין.
- ☐ **א** והנה מלשון רבותינו זכרונם-לברכה וכל השביעין חביבין
- ☐ ולא כל החביבין שביעין, מוכח מזה שעקר המעלה הוא זה
- ☐ שהוא שביעי, ומפני זה שהוא שביעי מצד זה הוא חביבותו,
- ☐ הינו שחביבותו אינו מצד ענין התלוי בבחיכתו רצונו ועבודתו,
- ☐ כי אם בזה שהוא שביעי, שזה בא מצד התולדה, ובכל זאת הנה
- ☐ כל השביעין חביבין. ולכן זכה משה שנתנה תורה על ידו. והנה
- ☐ באר כבוד-קדשת מורי וחקמי אדמו"ר (בתחלת בואו לאמריקה)
- ☐ שגם בענין דהשביעין חביבין נכר מעלת הראשון, שהרי כל
- ☐ ענין שביעי הוא שהוא שביעי לראשון. ובאר אז מעלתו של
- ☐ הראשון שזהו אברהם אבינו, מפני עבודתו, ושהיתה עבודתו

שם: _____

כיתה: _____

- ☐ במסירת נפש. ואינו מסתפק בזה עדין, ומוסיף עוד (אף
- ☐ דלכאורה אין זה נוגע שם לגוף הענין) דאפן המסירת נפש
- ☐ שלו ה'ה' שלא חפש מסירת נפש, שזהו ההפך בין המסירת
- ☐ נפש דאברהם אבינו להמסירת נפש דרבי עקיבא, דהמסירת
- ☐ נפש דרבי עקיבא ה'ה' וואס ער האט געזוכט מסירת נפש,
- ☐ מתי יבוא לידי נאקימנו, מה שאין כן באברהם הנה המסירת
- ☐ נפש שלו ה'ה' בדרך אגב. דאברהם ידע שעקר העבודה הוא
- ☐ כמו שכתוב ויקרא שם בשם ה' אל עולם, אל תקרא ויקרא
- ☐ אלא ויקריא, אז יענער זאל אויך שרייען, ואם נצרך לזה בדרך
- ☐ אגב מסירת נפש, הנה גם זה ישנו. וכל כך גדלה מעלת עבודתו
- ☐ והמסירת נפש שלו, עד אשר גם משה מה שזכה שנתנה תורה
- ☐ על ידו הוא מטעם כי השביעין חביבין, שהוא שביעי לראשון.
- ☐ והקדוש-ברוך-הוא אמר לו (למשה) במקום גדולים (אברהם)
- ☐ אל תעמד. והנה אף כי גדלה חביבות השביעי ואין זה בא לא
- ☐ על ידי בחירה ולא על ידי עבודה, כי אם פארטיקערהייט מצד
- ☐ התולדה, מכל מקום אין בזה הגבלה שנאמר שנפלאות הוא,
- ☐ ואינו שיך אלא ליחיד סגלה, כי אם על דרך שמבואר בתנא
- ☐ דבי אליהו (פרשה ט ופרשה כה) ומובא בדא"ח (=דברי אלקים

שם: _____

כיתה: _____

חיים, חסידות) שכל ישראל נאפלו עבד נאפלו שפחה יכולים
להגיע להשראת רוח הקדש, וכל אחד ואחד מישראל חיב לומר
מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב. אלא
שמכל מקום דארפמען ניט זיין גענארט ביי זיך, וצריך לידע
אשר במקום גדולים אל תעמד. וכל מעלת השביעי הוא שהוא
שביעי לראשון אז ער קען דורכפיהרן עבודת ושלחות הראשון
דאל תקרא ויקרא אלא ויקריא. וזהו החביבות דהשביעי שהוא
הממשיך השכינה, ולא עוד אלא שממשיך עקר השכינה. ועוד
יותר שממשיך בתחתונים.

והנה זה תובעים מכל אחד ואחד מאתנו דור השביעי, דכל
השביעין חביבין, דעם היות שזה שאנחנו בדור השביעי הוא
לא על פי בחירתנו ולא על ידי עבודתנו, ובכמה ענינים אפשר
שלא כפי רצוננו, מכל מקום הנה כל השביעין חביבין, שנמצאים
אנחנו בעקבתא דמשיחא, בסיומא דעקבתא, והעבודה - לגמור
המשכת השכינה, ולא רק שכינה כי אם עקר שכינה, ובתחתונים
דוקא.

שם: _____

כיתה: _____

- ד** וְהָיָה אַחֲרֵי שְׁמִבְאָר בְּהַמָּאֵמָר דְּעָקָר שְׂכִינָה בַּתְּחִתּוֹנִים הִיְתָה
- וְגַם אַחֲר כֵּךְ הַמְּשִׁיכָה מֹשֶׁה (הַשְּׂבִיעִי) לְאָרֶץ דְּוָקָא אוֹמֵר: וְעָקָר
- גְּלוּי אֱלָקוֹת הָיָה בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ (וּמִבִּיא עַל זֶה הַפָּסוּק) דְּכִתִּיב
- וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם, בְּתוֹכוֹ לֹא נֶאֱמַר אֲלֹא בְּתוֹכְכֶם
- בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ (גַּם כֵּן מָה שֶּׁכְּתוּב) צְדִיקִים
- יִירָשׁוּ אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ דְּצְדִיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ שֶׁהוּא גֵן
- עֵדֶן, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְשִׁכִּינִים (הֵינּוּ מִמְּשִׁיכִים) בְּחִינַת שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם
- וְקָדוֹשׁ (הָעֵנִין הַזֶּה דְּשׁוֹכֵן עַד אֵינוֹ מְבָאָר בְּהַמָּאֵמָר, וּמִבּוֹאָר
- הוּא בְּלָקוּטִי תוֹרָה עַל פִּי מֵאֵמֶר הַזֶּה) שֶׁיְהִי בְּגְלוּי לְמַטָּה,
- וְזֶהוּ בָּאתִי לְגַנִּי לְגִנּוּנִי לְמָקוֹם שֶׁהָיָה עָקָרוֹ בַּתְּחִלָּה דְּעָקָר שְׂכִינָה
- בַּתְּחִתּוֹנִים הִיְתָה. וְהָעֵנִין הוּא (בְּאוֹר הָעֵנִין לְהַבִּין מִפְּנֵי מָה הִיְתָה
- עָקָר שְׂכִינָה בַּתְּחִתּוֹנִים דְּוָקָא) דְּהִנֵּה תְּכַלִּית הַכּוֹנֶנָה בְּבְרִיאת
- וְהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת, דְּנִתְאַוָּה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת לוֹ
- יְתִבְרַךְ דִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים.
- וְהִנֵּה רַבְּנוּ הַזֶּקֶן מְבָאָר בְּזֶה אֲשֶׁר תְּכַלִּית הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת
- וִירִידָתָם אֵינוֹ בְּשִׁבִּיל עוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, הוּאִיל וְלָהֶם יְרִידָה
- מֵאוֹר פְּנִיּוֹ יְתִבְרַךְ, וְאִי-אֶפְשָׁר לוֹמַר שֶׁהַכּוֹנֶנָה הוּא בְּשִׁבִּיל הִירִידָה.
- דְּהִנֵּה יָדוּעַ דְּהַבְּרִיאָה הוּא רַק בְּכַח הָעֲצָמוֹת, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב

שם: _____

כיתה: _____

- ☐ בְּאִגָּרַת הַקֹּדֶשׁ דְּבוּר הַמִּתְחִיל אִיהוּ וְחִיּוּהִי אֲשֶׁר מֵהוּתוֹ וְעֲצָמוּתוֹ
- ☐ שְׁמִצִּיאוּתוֹ הוּא מַעֲצָמוּתוֹ וְאֵין לוֹ עֵלָה קוֹדֶמֶת חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, הוּא
- ☐ לְבַדּוֹ בְּכַחוֹ וִיכָלְתוֹ לִבְרָא יֵשׁ מֵאֵין וְאָפֶס הַמַּחֲלֹט מִמֶּשׁ. הֵינּוּ
- ☐ שְׁהֵתְהוּת אֵינָה מִהַגְלוּיִים כִּי אִם מִהַעֲצָמוּת, וְאִם כֵּן אֵי אֶפְשָׁר
- ☐ לומר שֶׁתְּכָלִית הַהֵתְהוּת הִיא בְּשִׁבִּיל עוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, שֶׁהֲרִי
- ☐ גַּם עוֹלָם הָאֲצִילוֹת הוּא גָלוּי הַהֶעָלָם וְאִם כֵּן זֶהוּ יְרִידָה מֵאוֹר
- ☐ פָּנָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כְּשֶׁהָיוּ אוֹרוֹת הָאֲצִילוֹת בְּהֶעָלָמָם הָיוּ בְּמַדְרָגָה
- ☐ גְּבוּלָה הַרְבֵּה יוֹתֵר. וְעוֹד שֶׁכִּינּוֹן שֶׁזֶהוּ רַק גְּלוּיִים הֲרִי אֵי אֶפְשָׁר
- ☐ לומר שֶׁהַעֲצָמוּת הוּא בְּשִׁבִּיל גְּלוּיִים, אֲלָא שֶׁהַתְּכָלִית הוּא עוֹלָם
- ☐ הַזֶּה הַתְּחִתּוֹן. וְכֵמוֹ שֶׁכָּתַב אֲדָמוֹ"ר הָאֶמְצָעִי בְּפֶרֶשׁה זוֹ (פֶּרֶשׁת
- ☐ בְּשַׁלַּח) בְּעֵנִין הַהֶפְרֵשׁ בֵּין עוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים לְעוֹלָם הַזֶּה, דְּבָעוֹלָם
- ☐ הַזֶּה נִרְגָּשׁ שְׁמִצִּיאוּתוֹ מַעֲצָמוּתוֹ (וְכַמְבוֹאֵר בְּהַקְדָּמָתוֹ דְּרֹאשׁ
- ☐ הַשָּׁנָה דְּהָאֵי שְׁתָּא, הַהֶפְרֵשׁ בֵּין נִבְרָא וְאוֹר, דְּאוֹר הוּא רְאָיָה עַל
- ☐ הַמָּאוֹר, דְּכִשְׁאָנוּ רוּאִים אוֹר, הָאוֹר עֲצָמוֹ מִרְאָה וּמִגָּלָה שֶׁיֵּשׁ
- ☐ מָאוֹר, מֵה שְׁאֵין כֵּן יֵשׁ הַנִּבְרָא הֵנָּה לֹא זוֹ בְּלִבְד שְׁאֵינוֹ מִגָּלָה
- ☐ בּוֹרָא, אֲלָא עוֹד זֹאת שֶׁהוּא מַעֲלִים וּמַסְתִּיר עַל זֶה, וְאִדְרָבָה
- ☐ נִרְגָּשׁ שְׁמִצִּיאוּתוֹ מַעֲצָמוּתוֹ (אֲלָא שֶׁמִּצַּד הַשֶּׁכֶּל מִכְרַח שְׁאֵינוֹ
- ☐ כֵּן). וְאִף שֶׁזֶהוּ רַק בְּהִרְגָּשָׁתוֹ, מִכָּל מְקוֹם הֵנָּה זֶה גּוֹפָא שְׁיִהְיָה

שם: _____

כיתה: ____

- ☐ נדמָה על כָּל פָּנִים שְׁמָצִיאוֹתוֹ מַעֲצָמוֹתוֹ זֶהוּ מִפְּנֵי שֶׁשָּׂרְשׁוֹ
- ☐ מִהַעֲצָמוֹת שְׁמָצִיאוֹתוֹ מַעֲצָמוֹתוֹ. נִמְצָא מוֹבֵן שֶׁהַפְּנִיָּה בְּהַבְרִיָּאָה
- ☐ וְהַשְׁתַּלְשָׁלוֹת אֵינָה בְּשִׁבִּיל עוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁעֲנִיָּנָם גְּלוּיִים,
- ☐ כִּי אִם הַפְּנִיָּה הוּא עוֹלָם הֵזֶה הַתַּחֲתוֹן, שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁאֵינוֹ גְּלוּי
- ☐ כִּי אִם עֲצָמִי, הֵינּוּ מְצִיאוֹתוֹ מַעֲצָמוֹתוֹ, וְעַל יְדֵי הָעֲבוּדָה בּוֹ, עַל
- ☐ יְדֵי אֶתְכַפֵּיָא וְאֶתְהַפְּכָא, נִתְגַּלָּה הַעֲצָמוֹת, בְּשִׁבִּילוֹ הִזָּה בְּרִיָּאת
- ☐ וְהַשְׁתַּלְשָׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת.